

6. søndag efter påske 2023

Salmer til 6. søndag efter påske, den 21. maj 2023 kl. 9.30 i Langø kirke og kl. 11.00 i Dannemare kirke med nadver

15 Op, al den ting

683 Den nåde, som vor Gud har gjort

289 Nu bede vi den helligånd

315 Helligånd, de frommes glæde

281 Nu nærmer sig vor pinsefest

Nadversalme: 474 Jesus Krist

Prædikant: Henrik Gade Jensen

Et vigtigt DNA i kristendommen er forfølgelsen. At man som kristen skal være parat til at lide for sin tro.

For de første kristne menigheder begyndte som forfulgte, de måtte passe på, kunne ikke samles frit, i Rom mødtes man i katakomberne, og mange apostle og martyrer led døden for at vidne for Kristus.

Jesus selv skaber med sit liv denne identitet i kristendommen. Ved at lade sig korsfæste, nærmest kun for et ords skyld, har han gjort kristendommen til en religion, hvor den enkelte kan komme i modvind og selv udstå forfølgelse.

Det er det vi hører om i dag: "De skal udelukke jer af synagogerne, ja, der kommer en tid, da enhver, som slår jer ihjel, skal mene, at han derved tjener Gud."

Hvorfor blev kristne forhadte?

Hvorfor blev de forfulgte?

Hvorfor var det så svært at samles i Jesu navn?

For samtidigt ved vi, at de første kristne var fredelige mennesker. De var ikke revolutionære eller samfundsomvælttere, terrorister eller zeloter.

Men de bar alligevel en kim til en modvilje hos kejsermagten.

I Romerriget var der stor tolerance overfor mennesker og guder, der var meget at tro på og det levede alle med. Der var også tolerance i livsstil og seksuelt var der intet snerperi.

Men én ting kunne Romerriget ikke tolerere, og det at benægte, at kejseren ikke var Gud. Cæsar var Gud og at være romersk borger bestod i at respektere denne orden.

Det gjorde de kristne ikke. For deres Gud var den bibelske Gud, Faderen, og kejseren var bare et menneske, en politiker, en dødelig.

Hvis man slår op i Salmonsens Konversationsleksikon fra 1930 kan man om kristenforfølgelser læse følgende:

”En kristen var en gudsfornægter, fordi han ikke deltog i den kultus, alle hæderlige romerske borgere deltog i; han var majestætsforbryder, fordi han ikke vilde ofre til kejseren; han drev unaturlig utugt og åd menneskekød i forsamlingerne — en kristen var fredløs i Romerriget. Og midt i en verden af hævn, blodtørst og grumhed stod den kristne menighed og vidnede om kærligheden og freden og tålsomheden.”

Citatet er forfattet af dr. phil. og teologisk æresdoktor og udenrigsminister 1926-29 Laust Moltesen.

Hvis man slår op i det nyeste leksikon, Den store danske encyklopædi, står der at:

”De ældste kristne menigheder kom i konflikt med den jødiske og hedenske samfundsorden, fordi de kristne hævdede, at deres tro var den eneste sande. De romerske myndigheder måtte gribe ind over for de kristne for at sikre roen i området. Denne indgriben opfattede de kristne som forfølgelse fra statsmagtens side.” Og så tilføjer forfatteren, en historiker ansat på Københavns Universitet, at det ”vel næppe kan kaldes forfølgelse”.

Blev de kristne uskyldigt forfulgt for deres tro eller var de selv ude om det med deres tro på kun én sand Gud?

Ja, de lærde er uenige, leksikonerne har forskellige udlægninger, det saglige er ikke entydigt.

Og hvad er så sandheds ånd?

X

Jesus kunne og skulle måske have sparet mange generationer af mennesker for utallige lidelser ved ikke at udæske Pilatus på Langfredag. Hvis han nu indrømmede kun at være en profet, det er jo også noget, og ikke Guds søn, så kunne han være sluppet for korsfæstelse og livet været gået videre i ro og fred.

Hvorfor dog insistere på det blasfemiske at være Guds søn, når han vidste, at det blev straffet med døden?

Ja, hvorfor egentlig insistere?

Hvorfor forsøge at tale sandhed.

Ville verden ikke være nemmere ved at bare følge strømmen og ikke sige nogen og især magten imod?

Kristendommen DNA ligger i dette at vidne med sandhedens ånd.

X

Jesus talte ikke efter munden, da han stod overfor Pontius Pilatus.

Han stod på sit – og så må der komme, hvad der vil.

Det fortælles, at Kejseren af Kinesiens land stillede nye medarbejdere overfor en test. For kejseren ville sikre sig loyalitet og troskab fra sine undersåtter.

Så kejseren viste et billede af en hest til nye rådgivere, og sagde: "Det er en ko".

De, der bekræftede kejserens ord, fik plads ved hoffet. De, der sagde: "næ, det er da en hest" (hvad det vitterligt var) blev lukket ud i mørket, måske udryddet.

Se, det er modfortællingen til Jesus overfor Pilatus.

Jesus havde aldrig sagt ko, hvis det var en hest. Aldrig. Never surrender.

Han så sin opgave som at vidne om sandheden.

X

Og så kan vi måske også fortsætte historien derhen, og spørge, hvordan udvikler en kultur og et samfund sig, hvor mennesker lærer lydighed, føjelighed, eftergivenhed og underkastelse? Ingen mener eller hævder noget selv, men altid bøjer sig efter magten!

Frem for at lære og forpligtes på sandhed og på at være sine egne sanser tro?

X

I den forgangne uge blev det i folkettinget diskuteret, om det skulle være obligatorisk at inddrage Muhammedtegningerne i undervisningen om ytringsfrihed i folkeskolen.

Svære spørgsmål som jeg ikke skal tage stilling til, der kan siges meget både for og imod.

Men når forslaget faldt ud fra en sikkerhedsbetragtning, altså det ville være farligt for den enkelte lærer at undervise, så må det næsten ses som lidt af den kinesiske mentalitet. Frygten for repressalier, vold og få halsen skåret over som en fransk skolelærer, forhindrer at en ko må være en ko og i stedet skal kaldes en hest.

X

Så hvis vi så tror, at vi i vores del af verden og i vores lille land, har annammet så meget af kristendommen, at vi respekterer indsigelse og protest i sandhedens navn, så tro om igen. Alle institutioner i det danske samfund har efterhånden en whistleblower-ordning, fordi ingen mer tør sige til en overordnet, at det ikke fungerer, som det skal. Derfor kan det gøres anonymt. Men allerede anonymiteten er en falliterklæring i et samfund med en kristen arv, der tror på sandhedens ånd.

X

"Der kommer en tid, da enhver, som slår jer ihjel, skal mene, at han derved tjener Gud."

Sådan advarer Jesus disciplene og sådan advares vi som nutidige disciple af Jesus. Det er farligt at vidne om sandhed. Men det er opgaven for alle kristne.

AMEN